

SINT-LIEVENS-HOUTEM KLOOSTERSTRAAT

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

DAVY HERREMANS EN LAURE MEESEN

1 GEMOTIVEERD ADVIES

1.1 DE VOLLEDIGHEID VAN HET UITGEVOERDE VOORONDERZOEK

Deze archeologienota is het resultaat van een **volledig archeologisch vooronderzoek**. Het archeologisch vooronderzoek nam de vorm aan van een bureauonderzoek (2023K97) en een landschappelijk booronderzoek (2024A165). Hierbij was het mogelijk om al het noodzakelijke vooronderzoek uit te voeren.

1.2 DE AFWEZIGHEID VAN EEN ARCHEOLOGISCHE SITE

Het **westelijke deel** van het projectgebied wordt niet weerhouden voor verder archeologisch onderzoek. Gezien de Kloosterstraat en de voetweg reeds terug gaan tot wegtracés uit minstens de 18^{de} eeuw en hier –centraal in de beekvallei – vooral natte bodems aanwezig zijn, is de kans op het aantreffen van eventuele archeologische sporen of artefactensites vrij klein. Bovendien dient er rekening gehouden te worden met het feit dat er – vooral door aanleg van de Kloosterstraat - reeds recentere verstoringen aanwezig zijn.

Voor het **oostelijk deel** wordt het potentieel wel hoog ingeschat en wordt er een vervolgonderzoek geadviseerd. Het potentieel in deze oostelijke helft heeft betrekking op de landschappelijke locatie waarin het projectgebied zich bevindt, nl. op de flanken van de Molenbeekvallei en de uitlopers van de Cotthembeekvallei. Op de flanken en oevers van deze beekvalleien kwamen in het verleden reeds sporen van menselijke aanwezigheid aan het licht zijn.

- o het betreft zandleembodems met erosie door colluvium. De kans op *in situ* steentijdartefactensites in de bovenste bodemlagen is daarom beperkt.
- o specifiek voor het projectgebied gaan de verwachtingen om grondsporen uit de metaaltijden, de Romeinse periode en de middeleeuwen. Mogelijks zelfs op verschillende niveaus, afgedekt door colluviale of alluviale pakketten.
- o de kans op aanwezigheid van *in situ* steentijdartefactensites onder de colluviale pakketten is ook beperkt: het landschappelijke booronderzoek maakt duidelijk dat er geen begraven A-horizonten meer aanwezig zijn en de verwachting naar steentijdarcheologie zeer laag is.

1.3 DE IMPACTBEPALING

De gemeente Sint-Lievens-Houtem wenst een nieuwe omleidingsweg aan te leggen ter hoogte van de Kloosterstraat naar de Diepestraat. Het projectgebied is ten zuiden gelegen van het marktplein en de Sint-Michielskerk. De Molenbeek loopt langs het projectgebied en doorkruist het ter hoogte van de geplande omleidingsweg. De plannen omvatten de aanleg van de omleidingsweg met nutsleidingen, riool- en wegeniswerken in een deel van de Kloosterstraat, de aanleg van een bufferbekken en een groenzone grenzend aan de omleidingsweg. Ter hoogte van de Diepestraat wordt enkel een aansluiting voorzien van de omleidingsweg met de Diepestraat.

De geplande werken binnen het projectgebied (9708,44m²) omvatten de riool- en wegeniswerken in de Kloosterstraat en de aanleg van een omleidingsweg naar de Diepestraat. In de **Kloosterstraat** komt er een **riolering** die bestaat uit twee buizen, de volledige **wegenis** wordt tegelijkertijd vernieuwd. Deze werken zorgen voor een minimale verstoring van ca. **2,60m** onder het maaiveld. Aangezien de opbouw van de inspectieputten niet gekend is, kan de maximale verstoring niet precies bepaald worden.

De werken ter hoogte van de **omleidingsweg** zijn meer uitgebreid:

- Vanaf de toegangsweg naar VZW Ter Kimme tot aan de Diepestraat gaat men een nieuwe **wegenis met riolering** aanleggen. De wegenis wordt geflankeerd door een wadi. De werken zullen zorgen voor een maximale verstoring van **3,75m** onder het maaiveld.
- Langs de omleidingsweg komt er een **bufferbekken** naast de Molenbeek, hiervoor zal een groot deel van het terrein afgegraven worden tot op **2,10m** onder het huidige maaiveld. In de bodem van het bufferbekken zullen elke 75cm vierkante houten palen ingeklopt worden tot op een diepte van **4,35m** onder het maaiveld.
- In het meest oostelijke deel van het projectgebied zal een **groenzone** aangelegd worden. In de ze groenzone wordt een **RWA-pompstation** voorzien. De opbouw van dit pompstation zal zeer lokaal voor

een verstoring van **4,20m** onder het maaiveld zorgen. De overige verstoring zal bestaan uit plantputten voor de heesters die in een grid van 1mx1m gepland worden en de hoogstammen die in een grid van 4mx4m gepland worden.

1.4 DE WAARDERING VAN DE ARCHEOLOGISCHE SITE

De oudste vermelding van Sint-Lievens-Houtem dateert uit 976, in dat jaar verwierf de Gentse Sint-Baafsabdij immers het domein *Holthem, cum ecclesia*. Er was aldus toen reeds een kerkje aanwezig dat in de 12de eeuw werd vervangen. Van deze nieuwe Romaanse kerk zijn het koor en een twee verdiepingen hoge kapel, uitgevend op de zuidelijke kruisbeuk, bewaard. De twee Romaanse traptorens die het koor flankeren zijn nog deels bewaard.¹ Naast de kerk lag een grote hoeve, waarvan het bouwland zich ten noorden van de hoeve uitstrekte op de *Hofkouter*. Het gebied bestond voornamelijk uit bossen. In de 11de eeuw werd onder andere het bos ten oosten van de kerk ontgonnen en werd de *Meulenkouter* hier aangelegd.² Tijdens opgravingen in 1988 binnen en buiten de Sint-Michielskerk kon aangetoond worden dat het 12de-eeuwse minstens één en vermoedelijk twee voorgangers kende. Bovendien getuigden enkele looppniveaus, greppels, kuilen en paalgaten van een volmiddeleeuwse occupatie. Vermoedelijk zijn deze bewoningssporen te relateren aan de hoeve van het domein *Holthem*.³ Ter hoogte van de Markt zijn voornamelijk laatmiddeleeuwse en postmiddeleeuwse sporen aangetroffen. Slechts één volmiddeleeuws spoor, een gracht, getuigt van een vroegere aanwezigheid, mogelijk ook te linken aan het domein *Holtem*. De densiteit van de recentere sporen, laat vermoeden dat deze eventuele oudere sporen hebben vergraven.⁴

Archeologisch onderzoek toont aldus aan dat de oudste bewoningskern van Sint-Lievens-Houtem zich rond de kerk, en bij uitbreiding het Marktplaatsje bevond. De densiteit van de occupatie lijkt snel af te nemen wanneer men buiten deze kern gaat. Op de historische kaarten is te zien dat de Kloosterstraat en de Diepestraat teruggaan tot 18^{de} eeuwse wegtracés. Binnen het projectgebied is er vanaf de 18^{de} eeuw geen bewoning te zien, maar enkel gras- en akkerlanden.

Gezien de ligging van het projectgebied aan de Molenbeekvallei en aan de uitlopers van de Cotthembeekvallei, is er een reële kans op sporen gaande van de metaaltijden tot de middeleeuwen.

Dit potentieel situeert zich vooral op de flanken en droge oevers van de beekvalleien. Deze situeren zich vooral in het **oostelijk deel** van het projectgebied. De bodemkaart toont dat hier zich voornamelijk droge tot natte leembodems zonder profielontwikkeling situeren. Deze alluviale en colluviale bodems kunnen gezorgd hebben voor een afdekking van eventuele archeologische sporen uit de Metaaltijden, de Romeinse Tijd of de middeleeuwen. Het landschappelijke booronderzoek maakt duidelijk dat er geen begraven A-horizonten aanwezig zijn en de verwachting naar steentijdarcheologie zeer laag is.

Het archeologisch potentieel van het **westelijk deel** wordt lager ingeschat. Een deel van de werken situeert zich binnen het gabarit van de huidige Kloosterstraat waar sowieso als sprake is van sterke verstoring. De nieuwe toegangsweg/parking wordt eerder centraal in de beekvallei aangelegd waar het archeologisch potentieel beperkter is ten opzichte van de flanken en oevers van de beekvallei.

1.5 DE BEPALING VAN DE MAATREGELEN

Op basis van bovenstaand assessment wensen we de oostelijke helft van het projectgebied te weerhouden voor verder vooronderzoek. Dit door middel van **proefsleuven** zullen aangelegd worden, teneinde een volledig inzicht te krijgen van de bodemopbouw en eventuele bewaarde archeologische sporensites en op welk niveau(s) deze zich bevinden (zie hoofdstuk 2.3 voor argumentatie).

¹ Callebaut & De Groote 1989, p.44.

² Cherretté, Reniere & Vanholme 2008, p.7.

³ Callebaut & De Groote 1988, p.202; Callebaut & De Groote 1989, p.44.

⁴ De Groote, Moens & De Clercq 2001a, p.36; De Groote, Moens & De Clercq 2001b, p.222-225. Clement et al. 2020.

2 PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

2.1 ADMINISTRATIEVE GEGEVENS

Projectcode: 2023K97 / 2024A165

Sitecode: 23-SLH-KS

Wettelijk depotnummer: D/2023/12.857/32

Naam en erkenningsnummer erkende archeoloog: SOLVA OE/ERK/Archeoloog/2015/00038

Locatie:

Oost-Vlaanderen, Sint-Lievens-Houtem

Bounding box:

punt 1: x= 113993.53 / y= 178673.63

punt 2: x= 114373.64/ y= 178995.55

Kadastrale gegevens:

Sint-Lievens-Houtem, 1^e Afdeling, Sectie C, percelen 332y2, 320a, 318a, 312x, 312l, 315n2 en openbare weg

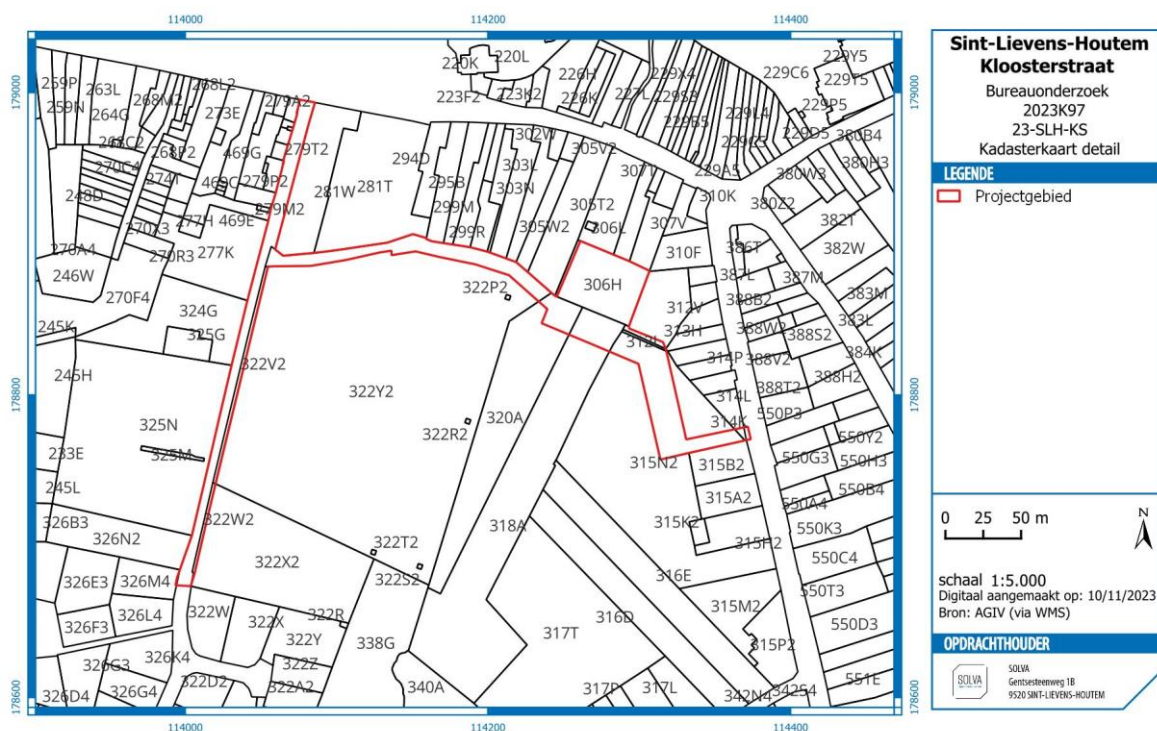
Topografische kaart:

Betrokken actoren en specialisten:

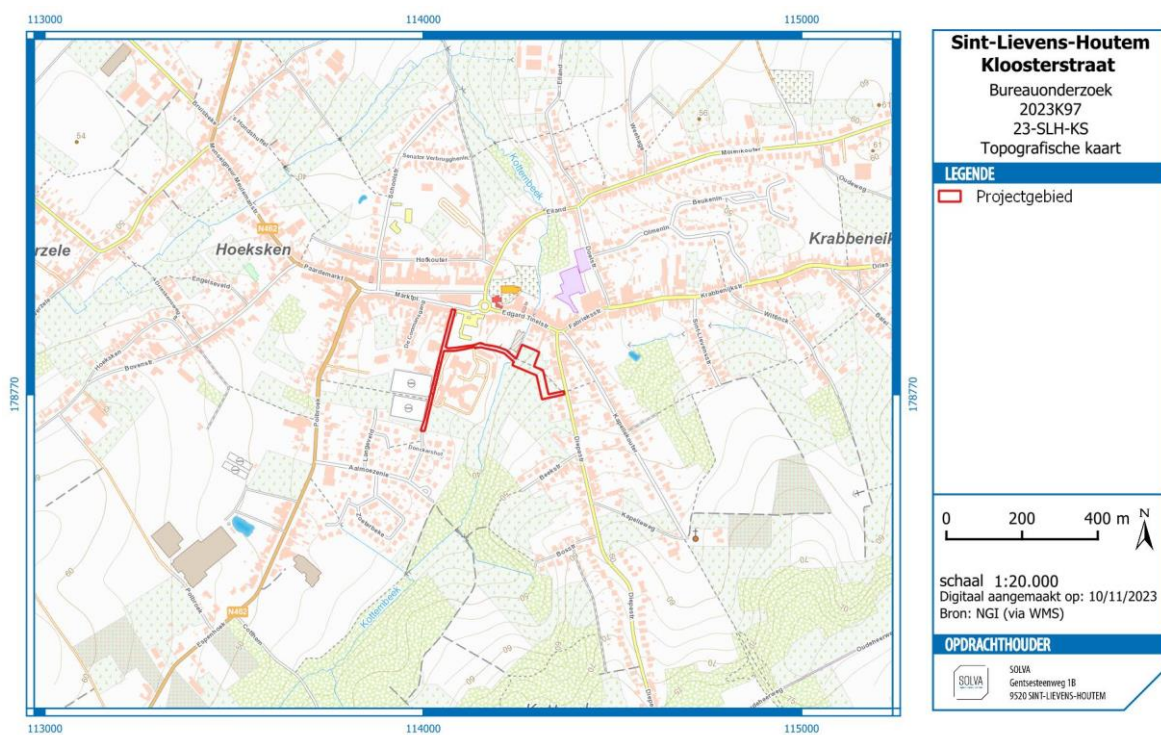
- Erkend archeoloog: Davy Herremans
- Tekst: Laure Meesen
- Kaartmateriaal: Laure Meesen
- Landschappelijke boringen: Arne Verbruggen en Cateline Clement
- Redactie: Bart Cherretté

Wetenschappelijke advisering:

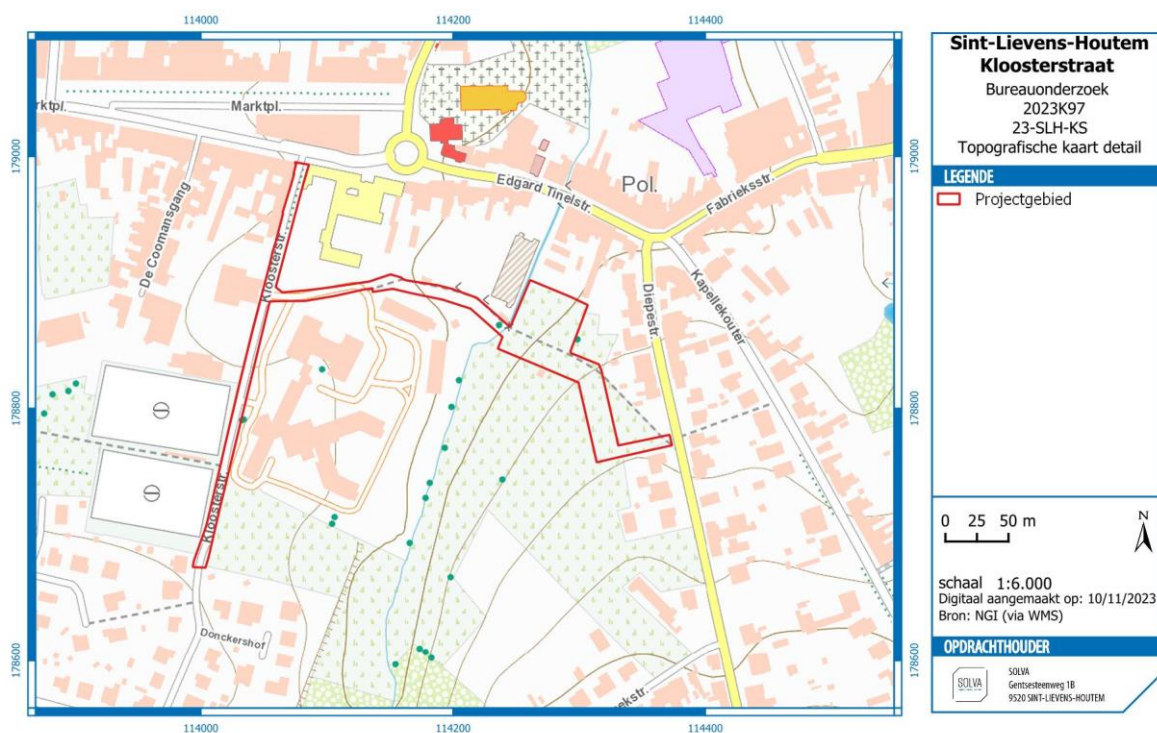
Niet van toepassing



Figuur 1. Uittreksel van het kadastraal plan met de situering van het onderzoeksgebied.



Figuur 2. Topografische kaart met aanduiding van het projectgebied.



Figuur 3. Detail van de topografische kaart met aanduiding van het projectgebied.

2.2 VRAAGSTELLING EN ONDERZOEKSDOELEN

2.2.1 DE GEPLANDE WERKEN

De gemeente Sint-Lievens-Houtem wenst een nieuwe omleidingsweg aan te leggen ter hoogte van de Kloosterstraat naar de Diepestraat. Het projectgebied is ten zuiden gelegen van het marktplaatsplein en de Sint-Michielskerk. De Molenbeek loopt langs het projectgebied en doorkruist het ter hoogte van de geplande omleidingsweg. De plannen omvatten de aanleg van de omleidingsweg met nutsleidingen, het vernieuwen van een deel van de Kloosterstraat, de aanleg van een bufferbekken en een groenzone grenzend aan de omleidingsweg. Ter hoogte van de Diepestraat wordt enkel een aansluiting voorzien van de omleidingsweg met de Diepestraat.

2.2.2 DE ACTUELE ARCHEOLOGISCHE KENNIS OVER HET TERREIN

Zie hoofdstuk 1.4.

Er zijn geen archeologische sites gekend op het projectgebied maar in de dichte nabijheid zijn wel reeds archeologische sporen aangetroffen. Zeker gezien de ligging van het projectgebied op de flanken en oevers van de Molenbeekvallei, en aan de uitlopers van de Cotthembeekvallei, is er een reële kans op sporen gaande van de metaaltijden tot de middeleeuwen. De bodemkaart toont dat het voornamelijk gaat om droge tot natte leembodems zonder profielontwikkeling. Deze alluviale en colluviale bodems kunnen gezorgd hebben voor een afdekking van eventuele archeologische sporen uit de Metaaltijden, Romeinse Tijd en middeleeuwen. Het landschappelijke booronderzoek maakt evenwel duidelijk dat er geen begraven A-horizonten meer aanwezig zijn en de verwachting naar steentijdarcheologie zeer laag is.

2.2.3 DE VERWACHTING TEN AANZIEN VAN DE ARCHEOLOGISCHE WAARDE VAN HET TERREIN

Het bureauonderzoek laat toe om op basis van landschappelijke gegevens, cartografisch materiaal en historische bronnen een inschatting te maken van de verwachting ten aanzien van het archeologisch erfgoed. Op basis van deze gegevens, hanteren we een tweedeling van het projectgebied in een oostelijk en een westelijk gedeelte, met de Molenbeek als grens.

Aan het westelijke gedeelte van het projectgebied wordt een zeer laag potentieel toegekend. Dit omwille dat de Kloosterstraat reeds ver terug gaat als bestaand wegtracé, hetzelfde geldt voor de voetweg die gelijkloopt met de toegangsweg naar VZW 'Ter Kimme'. Vlak naast de Molenbeek komen we in het oosten terecht in natte gronden in de beekvallei, die ook vroeger niet interessant genoeg geweest zullen zijn bewoning of voor land- en akkerbouw. Bovendien moet er rekening gehouden worden met reeds aanwezige recentere verstoringen. De kans is hier dus klein voor het aantreffen van eventuele archeologische sporen en/of steentijd artefactensites.

In het oostelijke gedeelte van het projectgebied daarentegen, is er wel potentieel. De landschappelijke ligging, nl. hogere en drogere gronden op de flanken van de beekvallei, heeft meer potentieel op sporen van menselijke bewoning. Zo zijn er reeds verschillende archeologische vondsten gedaan in de nabije omgeving (vallei van de Cotthembeek) uit diverse periodes. De mogelijke alluviale en colluviale afzettingen kunnen voor een afdekking en dus bewaring van eventuele sporensites gezorgd hebben. Het landschappelijke booronderzoek maakt evenwel duidelijk dat er geen begraven A-horizonten meer aanwezig zijn en de verwachting naar steentijdarcheologie zeer laag is.

2.3 DE ONDERZOEKSSTRATEGIE EN -METHODE

2.3.1 EEN TEKSTUELE BESCHRIJVING VAN DE GEPLANDE ONDERZOEKSMETHODE

Op basis van het archeologische vooronderzoek in de vorm van een bureaustudie, wordt er aan het **oostelijke deel** van het projectgebied een **hoog archeologisch potentieel** toegekend. Het gaat meer bepaald de zone ter hoogte van het geplande bufferbekken en de omleidingsweg.

De onderzoeksstrategie beschrijft de krachtlijnen van het onderzoek dat zal uitgevoerd worden. Het kan daarbij gaan om meerdere onderzoeksfases of verschillende onderzoeksmethoden. Ze beschrijft en

motiveert de keuzes die aan de grondslag liggen van deze strategie. De keuze van de methode voor verder vooronderzoek wordt gebaseerd op de volgende vier criteria:

1. Is het MOGELIJK deze methode toe te passen op dit terrein?
2. Is het NUTTIG deze methode toe te passen op dit terrein?
3. Is het overdreven SCHADELIJK voor het bodemarchief deze methode toe te passen op dit terrein?
4. Is het NOODZAKELIJK deze methode toe te passen op dit terrein (kosten-batenanalyse)?

Eerst wordt de opportuniteit van de diverse methoden voor **vooronderzoek zonder ingreep** in de bodem afgewogen.

Methode	Opportuin	Motivering
Landschappelijk booronderzoek	Ja	Mogelijk en nuttig en werd reeds uitgevoerd. De bureaustudie toonde aan dat het potentieel op bewaarde bodemhorizonten reëel is. Via een landschappelijk booronderzoek uitgevoerd door een bodemkundige zal meer informatie over de bodemopbouw en bewaringsgraad kunnen worden ingewonnen.
Landschappelijke profielputten	Nee	Mogelijk maar niet nuttig. De uitgevoerde landschappelijke boringen hebben voldoende inzicht verschaft.
Geofysisch onderzoek	Neen	Mogelijk maar niet nuttig. Geofysisch onderzoek is in deze context niet relevant omdat dit geen gegevens over de chronologie van de eventueel gedetecteerde fenomenen kan opleveren. Verder zijn de te verwachten structuren moeilijk te interpreteren op basis van geofysische data.
Veldkartering	Neen	Mogelijk maar niet nuttig. De tijdsinvestering voor het uitvoeren van een veldkartering weegt niet op tegen de weinig nauwkeurige informatie die deze zou opleveren voor het beantwoorden van de vraagstellingen.

Vervolgens wordt de opportuniteit van de diverse methoden voor **vooronderzoek met ingreep** in de bodem afgewogen.

Methode	Opportuin	Motivering
Verkennd archeologisch booronderzoek	Nee	Mogelijk maar niet nuttig. De uitgevoerde landschappelijke boringen tonen aan dat er geen goed bewaarde oppervlaktehorizonten aanwezig zijn. De kans op in situ steentijdartefactensites is klein.
Waarderend archeologisch booronderzoek	Nee	Mogelijk maar niet nuttig. De landschappelijke boringen tonen aan dat er geen goed bewaarde oppervlaktehorizonten aanwezig zijn. De kans op in situ steentijdartefactensites is klein.
Proefputten in functie van steentijd artefactensites	Neen	Mogelijk, maar niet noodzakelijk. Waarderend archeologisch booronderzoek zal in deze voldoende aanwijzingen kunnen geven voor prehistorische sites,

		er is geen complexe bodemopbouw te verwachten die proefputten noodzakelijk maken.
Proefsleuven en / of proefputten	Ja	Mogelijk en nuttig. Deze onderzoekstechniek zal het meeste informatie (kosten/baten) opleveren om de onderzoeksvragen te kunnen beantwoorden. Dit onderzoek zal een schadelijke impact hebben op het bodemarchief. Toch is deze onderzoeksmethode nodig om verdere uitspraken te kunnen doen over de aanwezigheid van archeologische sites uit de historische periodes op het terrein.

2.3.2 EEN TEKSTUELE MOTIVERING VAN DE GEKOZEN ONDERZOEKSMETHODEN EN –SITUATIES

Een **proefsleuvenonderzoek** wordt als kosten-baten meest geschikte methode aangewend voor het evalueren van de aanwezigheid en spreiding van grondsporen.



Figuur 4. Aanduiding van het oostelijke en het westelijke gedeelte van het projectgebied op het GRB.

2.3.3 DE AFBAKENING VAN HET TE ONDERZOEKEN GEBIED

De oostelijke zone van het projectgebied is weerhouden voor vervolgonderzoek (5213,61m²).

2.3.4 FASERING VAN HET UITGESTELDE VOORONDERZOEK EN DE RELATIE VAN DEZE FASERING TEN AANZIEN VAN DE GEPLANDE WERKEN

Het vooronderzoek zal plaatsvinden voorafgaand aan de geplande werken.

2.3.5 DE TE BEANTWOORDEN ONDERZOEKSVRAGEN

Volgende (niet-limitatieve) onderzoeksvragen worden behandeld:

- Zijn er antropogene sporen aanwezig?
- Op welke niveaus manifesteren deze zich?
- Zijn er bodemhorizonten die bijzondere aandacht verdienen?
- Zijn er lithische artefacten aanwezig?
- Bevinden deze zich *in situ*, duiden ze op een bewaard loopvlak?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?
- Kan op basis van het sporenbestand in het vooronderzoek een uitspraak worden gedaan over de aard en omvang van een occupatie?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van de archeologische vindplaatsen?
- Wat is de waarde en het kennispotentieel van de vastgestelde archeologische vindplaatsen?
- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de archeologische vindplaatsen?
- Kan voor de vindplaats of voor delen van deze vindplaats het principe van behoud *in situ* nagestreefd worden, zo ja, aan welke randvoorwaarden dient voldaan te worden?
- Voor archeologische vindplaatsen die vergraven of geraakt worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet *in situ* bewaard kunnen blijven; wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van deze zones?
- Zijn er voor de beantwoording van de vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig?
- Is er verder (voor)onderzoek noodzakelijk en welke vorm dient dit aan te nemen?
- Hoe dienen eventuele onderzoeksmethodes dan op elkaar afgestemd te worden?

2.4 DE ONDERZOEKSTECHNIEKEN

Voor de gehanteerde onderzoekstechnieken is volgend hoofdstuk van de Code Goede Praktijk van toepassing:

- Proefsleuven voor een site zonder complexe verticale stratigrafie, cf. hoofdstuk 8 Archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem, 8.6

Proefsleuven

Voor de gehanteerde onderzoekstechnieken is hoofdstuk 8.6 van de Code van Goede Praktijk van toepassing. Het gaat om **proefsleuven voor een site zonder complexe verticale stratigrafie** (hoofdstuk 8.6.2). De sleuven dienen in te schatten of de geplande werkzaamheden archeologische sporen zullen raken en wat de aard en waardering daarvan is.

Om na te gaan of er antropogene sporen aanwezig zijn binnen het projectgebied, dienen tenminste zeven ononderbroken proefsleuven te worden uitgevoerd.

Vier van deze proefsleuven (elk +/- 55 m lang) worden noordoost-zuidwest georiënteerd. Deze oriëntatie parallel aan het reliëf van de beekvallei voorkomt overvloedige instroom van water tijdens uitvoering. Naast het evalueren van eventuele sporensites biedt deze oriëntatie ook de kans om het historisch wegtracé haaks aan te snijden.



Figuur 5. Aanduiding van de geplande proefsleuven binnen het oostelijke gedeelte van het projectgebied.

Twee sleuven volgen de nieuwe omleidingsweg en flankerende wadi zuidoostelijke richting. De oostelijk sleuf is +/- 70 m lang, de westelijke +/- 80 m.

Een laatste sleuf volgt de omleidingsweg in oostelijke richting tot aan de aansluiting met de Doorgangstraat. Deze sleuf is +/- 35 m lang.

Gerekend van middelpunt tot middelpunt bedraagt de afstand tussen de proefsleuven 14 m. Elke sleuf is 2 m breed. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. Per sleuf en minstens om de 50 m wordt machinaal een profielput aangelegd, zodat een geschrapt patroon ontstaat en er om de 25 m een zicht op de bodemopbouw ontstaat. Extra volgsleuven, dwarsseuven of kijkvensters kunnen worden aangelegd om meer info te verwerven over aangetroffen sporen. Aldus wordt zeker 10 % van het onderzoeksgebied blootgelegd door middel van proefsleuven en 2,5 % door volgsleuven, dwarsseuven of kijkvensters.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Wanneer de sleuf opnieuw wordt gedicht, wordt de originele bodemopbouw gevolgd. Indien nodig, moeten fragiele sporen (vb: brandrestengraven) afgedekt worden met een waterdoorlatende doek.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hierboven beschreven werken dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol beëindigd, indien er op alle vooropgestelde onderzoeksvragen gefundeerd kan worden geantwoord.

2.5 GEWENSTE COMPETENTIES

Het veldwerk wordt uitgevoerd door minstens twee gediplomeerde archeologen met ruime ervaring op leembodems (één minstens 220 werkdagen veldervaring met leembodems).

2.6 BEWARING VAN HET ARCHEOLOGISCH ENSEMBLE

Gedurende het onderzoek worden de vondsten als ensemble bewaard in een ruimte met geschikte temperatuur en luchtvochtigheid, zonder risico op beschadiging, vernieling of contaminatie door natuurlijke of menselijke oorzaken. De vondsten worden verpakt met verpakkingsmateriaal en volgens een verpakkingswijze die beschermt tegen degradatie.

Na afronding van het onderzoek wordt het archeologisch ensemble beheerd door het erkend Onroerend Erfgoeddepot van **SOLVA**.

2.7 DE VOORZIENE AFWIJKING TEN AANZIEN VAN DE CODE VAN GOEDE PRAKTIJK

Er zijn geen afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk, die voor de aanvang van het verder vooronderzoek reeds voorzien zijn. Eventuele onvoorziene afwijkingen zullen worden opgenomen in het verslag van resultaten van het verder vooronderzoek.